

Leto III.

Izhaja vsako soboto
Letna naročnina
znaša Din 25,—
za inozemstvo 40 Din

NA MEJAH

Štev. 27.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

Jesenice, 8. decembra 1938

Pravi Slovenec in dober Jugoslovan

oddal svoj glas v nedeljo, dne 11. decembra za
dr. Stojadinovičev listo in našega kandidata dr. A. Šmajda

Ta lista je lista našega voditelja dr. Antona Korošca!

Zmaga je naša!

Volivno borbo smo tako rekoč že zaključili. Kocka je padla! Zmaga je naša! Naš veliki voditelj je obhodil v zadnjih dveh tednih vso Slovenijo. Ko se je vrnil s te svoje zmagošlavne poti skozi svojo zemljo, ko je imel tako rekoč na dlani, kakšno je razpoloženje po Sloveniji, je izjavil: Že dvajset let zmaguje pri volitvah slovenski narod. V nedeljo bo zmagal s tako večino kakor še nikoli! Če naš voditelj pravi, da bomo zmagali, potem to vse drugače drži, kakor pa samohvala raznih politikarčkov, ki si s pripovedovanjem o namišljeni zmagi skušajo obdržati vsaj svoje agitatorje, da bi vsaj ti zanje glasovali. Namestniki njihovih list (celo vrsto so jih imenovali brez njihovega dovoljenja) itak ne bodo zanje glasovali, ampak za našega voditelja dr. Korošca, to je za dr. Stojadinovičev listo.

Na zadnjem veličastnem shodu na Jesenicah, na katerem je naš minister dr. M. Krek obračunal z jeseniškimi opozicionalci kot lev z muho, je g. minister podal pregled političnega stanja za vso državo. Ni namreč dovolj, če zmagamo samo v Sloveniji. Odločale bodo tudi druge banovine. Minister dr. Miha Krek je glavni tajnik JRZ za vso državo. Pred kratkim je obiskal vse kraje naše države, deloma skupaj z ministrskim predsednikom dr. Stojadinovičem. Njegove izjave in napovedi imajo pred izjavami opozicionalcev to veliko prednost, da so utemeljene in gootope. On je javno izjavil naslednje: V vseh banovinah (imamo jih devet) bo zmagala JRZ s 70—90% večino, le v savski in primorski banovini bo dobila JRZ samo 30 odstotkov (v teh dveh banovinah bo namreč zmagal dr. Maček).

Na zadnjem shodu v Radovljici (zadnji po-

nedeljek) je naš voditelj dr. Anton Korošec omenil tudi mimogrede o nekem Ljotiću, ki je tudi kot tretji postavil svojo listo za volitve. To je jugoslovanski fašistični pokret. Ta pokret finansirajo tuje države. Ima pa dvojne pripadnike: prave nacionaliste, ki ne vedo, da so podpirani od inozemstva, in neprave nacionaliste, ki so prijatelji tujih držav. Ljotić je nastopil že pri zadnjih državnozborskih volitvah. Dobil je malo več kot en odstotek glasov in nobenega poslanca. Če bo letos podvojil svoje volive, bo dobil pač 2 odstotka glasov, poslanca pa seveda še vedno nobenega. Pa tudi naši Ljotićevci gorovijo, da bodo zmagali! Kaj ne: Vsak dan ena!

Ker bomo zmagali, bomo tudi še nadalje na vladu. Poslanski mandați veljajo za nadaljnja štiri leta. Torej naj manj prihodnja štiri leta so naša! Naš voditelj dr. Korošec je v tej dobi napovedal med drugim tudi rešitev hrvaškega vprašanja. Prihodnja vladna lista (pri prihodnjih volitvah čez štiri leta) bo lista Stojadinovič-Korošec-Mačkova lista.

Našemu vremenu kmetu,
našemu pridnemu delavec,
našemu zvestemu uradništvu,
našim poštenim obrtnikom in
našim značajnim trgovcem
bo torej tudi bodoča štiri leta rezal kruh vladne naklonjenosti naš voditelj dr. Anton Korošec. Vemo, da bodo kosi kruha, ki nam ga bo rezal, izdatni, ker bodo prihajali iz dobrih očetovskih rok, ker bodo izrazi hvaležnosti za naše zaupanje, ki mu ga bomo dali dne 11. decembra s tem, da bomo glasovali za dr. Stojadinovičev listo in našega okrajnega kandidata dr. Albina Šmajda!

Polom

(Ob porazu dr. Stanovnika v Krekovem domu)

Na praznik zedinjenja dne 1. decembra se je vršil v dvorani Krekovega prosveta društva volivni shod, na katerem je bil glavni govornik minister g. dr. M. Krek.

V pričakovanju tega shoda smo bili vsi zavedni Slovenci v jeseniškem kotu optimisti in smo ponosni na ugotovitev, da je bil shod pravi triumf ne le za govornike, ampak tudi za vse udeležence, ki so smeli doživeti, da so bili prične temeljitemu obračunu s pestro opozicijo, ki je prav zato zanimiva, ker je tako raznolika in ker nima po drugi strani ničesar, s čimer bi mogla biti privlačna.

Minister dr. Krek je povedal toliko, da so si bili udeleženci shoda na jasnom, kaj je vrla in kaj opozicija. Povedal je o naši zunanjji politiki na zgoščen način vse, kar je treba o tem vedeti, da se ... presoditi veliko delo tistih, ki to politiko vodijo. Povedal je, kot pove učitelj svojim učencem, abecedo notranje politike. Ni tega pripovedoval onim, ki bodo volili po pameti, ampak onim, ki so prišli z dr. Stanovnikom prenašat vse pikre in z zgodovinskimi podatki opremljene zavrnite, s katerimi je g. minister zavračal jeseniškega avokata v njegova »duhovita« vprašanja. Če je zahteval takih pojasnil dokaj znani pravnik in odvetnik, potem je pač vsakomur jasno, da mora vladati v njegovih »strnjeneih vrstah« pravi kaos, v katerem ne more narediti reda niti deset še tako duhovitih in po vsebin bogatih govorov. Veselost udeležencev shoda je rastla tem bolj, čim bolj so videli, kako gine pod močno besedo ministra dr. Kreka pogum tudi takih, ki so bili še včeraj dihalni organi jeseniške opozicije. Dobili smo pa vtiš, kaj da je skupina »stanovnikovcev« prišla na shod po pojasnila, ki jih njih vodja ne more dati in jih ne bo mogel dati tako dolgo, dokler bo zaljubljen sam vase in dokler bo zbiral pajdaše na način, ki ga že

vsak pozna. Kako je velika naivnost onega, ki ne ve, da so drugi pametni in da bo zaradi njihove pameti okrnjen njegov sloves.

Vsi treznislovenski volivci so prišli na ta shod vedro in samozavestno. Prišel je samozavestno tudi g. dr. Stanovnik s svojim kandidatnim namenikom in z g. dr. Štempiharjem ob strani ter z od sile skrpanim spremstvom — pa seveda —, da bi bil zadost podprt pri svojih »slovitih vpadih« v besedo ministra g. dr. M. Kreka. In kakšno klaverno uničenje po toči? Vsi so odhajali s shoda nasmejani in ironično namrečni, odšel je tudi g. Stanovnik, pa poklapan in mrk, kot ni bil poklapan in mrk menda še noben »politik«. Saj ni čuda, ko so mu pa postali nezvesti še celo oni iz spremstva, ker so morali resnici in poštenosti na ljuho aplavdirati jasnim dokazom g. ministra, s katerimi je polnoma razgalil njihovega Don Kihota. Mladina, ki je na ramah prinesla ministra dr. Kreka pred »Krekov dom« ob spontanem navdušenju, je s tem ponovno poudarila, kakšna je in komu pripada in da je proti nji vsak, kdor je proti njenim voditeljem.

V svoji mrkosti in poklapanosti pa je ta jeseniški mentor opozicije s pomočjo svojih bistrih prirvencev pogrunjal tako, da »... ji je danes ...« ne bo še smejala vsa Gorenjska. Naučnil je po svojih hitrih selih sijajno vest, da je vprito ogromne večine jeseniških volivev »nagnal ministra v kozji rog in mu zaprl sapo«. Boljše g. Stanovnik ni mogel pogrunjati in niti g. Štempihar ni mogel boljše svetovati. Tepeni otrok se je skuhal in v svojem onemoglem srdu povedal ljudstvu, da je nagnal svojega očeta na kolena. Tako smo razumeli vsi in tako je razumelsleherni volivecna Gorenjskem, ki se danes krohoče obupnemu porazu g. Stanovnika.

Vsi pa vemo, kam vse to kaže. To kaže na tisto spolzko pot, po kateri drži g. Stanovnik navzdol. Drčal je že davnno, toda zadnji shod mu je padec pospešil tako temeljito, da ga nobena sila ne more več preprečiti. Tako žalosten konec zadene vsakega, ki vstane proti narodu, zakaj narod hoče svobodno in čisto pot. Pri tem je narod bil in bo nesmiljen sodnik.

Zelo lične božične jaslice po ugodnih cenah v trgovini Krekovega doma

Slovenskim volivcem!

V nedeljo 11. decembra bo slovenski narod kronal svoje večdesetletno zaupanje svojemu voditelju dr. Antonu Korošcu z zmago, kakršne še ni bil deležen. Veliki jugoslovanski državnik in največji živeči Slovenec prejme s to sijajno zmago dostoju zahvalo za 20 letno modro vodstvo slovenskega naroda ter za velike zasluge za jugoslovansko državo. Prejme pa tudi kot edini legitimacijo, da zastopa še nadalje naše interese in da tudi v bodoče soodločajoče krmari državo!

Znano je, da se je dr. Maček izrazil, da je on za javne volitve. To pa zaradi tega, da bo videl, kdo odobrava in kdo ne odobrava njegove hrvaške politike. Ima prav. Naj prečisti položaj na Hrvaskem!

Na Slovenskem pa bodo javne volitve pokazale, kdo je pravi Slovenec in Jugoslov in kdo je odpadnik od slovenskega naroda in rušilec države. Za bodoče naše javno življenje bo ta jasnost glede opredelitev pri volitvah igrala veliko vlogo. Prav nihče se ne bo mogel izgovarjati, češ da je bil zapeljan. Tega izgovora ne bo mogoče upoštевati, ker je imel vsak volivec v dolgi dobi volivne agitacije in volivnih pojasnil dovolj prilike, da je spoznal, kje je zrno in kje so pleve, kje so graditelji narodove in državne dobrobiti in kje so odpadniki od naroda in rušileci države.

Slovenski narod odda svoj glas za

svojega voditelja, ako glasuje za dr. Stojadinovičev listo z našim okrajnim kandidatom dr. Albinom Smajdom.

Samo to je lista slovenskega naroda, vse drugo je odpadništvo od njega! Javne volitve bodo tako jasno pokazale, kdo je izdal svoj narod. Prav bo, ako dobimo seznam narodnih odpadnikov! Res je sicer, da tega odpadništva ne bo veliko. Toda nekaj jih bo.

Odpadniki naj vedo naslednje:

Dne 11. decembra se bodo vsi, ki ne bodo glasovali za listo dr. Stojadinoviča, izključili iz našega narodnega občestva. Od 11. decembra jih narod ne bo več smatral za svoje člane. Sami so se odrezali in narod jih bo smatral za gnil člen telesa, ki je odpadel. Tako bodo volitve čistilna kopel, iz katere bo narod izsel ves svež in pomljen.

Posameznik odpušča, toda narod je neizprosen sodnik!

Narod je neizprosen sodnik!

Slovenski narod voli v nedeljo 11. decembra listo dr. Stojadinoviča! — Kdor voli drugače, voli proti slovenskemu narodu!

Z lažmi nad volivce

V volivni borbi je običaj, da razni politikoni tolčejo po volivcih z vsemi sredstvi, ki so jim trenutno na razpolago, in sicer z namenom, da jih s puhlo kričavimi gesli in osladkanimi besedami poneumljajo in zavajajo na svoja kriva, protinarodna pota. Menda pa se še nikoli ni pojavila ta protinarodna gonja v tako strupeni in zahrbtni obliku kot ravno v teh dneh volivne borbe, ko si razni častihlepneži utirajo med narodom pot z lažmi in klevetami, s sramotanjem narodnih svetinj ter z zlorabljanjem narodovih čustev. Poštenjak se bo boril pošteno in odkrito, slabotneži in strahopetci se borijo zahrbtino in kukavičje. Slovenec se ne bo boril proti narodu in njegovim koristim, tisti pa, ki jim je danes slovenstvo le orožje v borbi za osebne koristi, so se spajdašili s Hrvati, da z njihovo pomočjo sta-

rejo »klerikalizem«, ali bolje, da si podjarmijo slovenski narod na njegovi lastni zemlji. Za take naloge je seveda prešibka moč slovenskih izkorjeninjencev, zato je dobrodošla pomoč tistega, ki je že zdavnaj prerokoval, da bo »slovensko pleme izginilo« kar izgine prah po hudi uri. In to hudo uro nam pripravljajo (tako si domisljava slovenske srake v mačkovem gnezdu) za 11. december, katerega skušajo napovedovati s to svojo podlo in protislovensko gonjo v volivni borbi kot zadnji udarec naši slovenski skupnosti in žitju.

Značilno za vse te »borce« pa je to, da se s strašno potrtimi obližji kažejo narodu, češ naj vam povemo resnico, ko pa ne smemo govoriti, kako naj vam pojasnimo svoj program, ko pa ne smemo med ljudstvo. Tako govorijo Olipi,

Delavci!

Kdo se je zavzel za vas pri zadnjih redukcijah? Naši ministri in naš ban! Za vas je uspešno interveniral naš kandidat dr. Albin Šmajd. Volite torej listo naših ministrov (dr. Korošca in dr. Kreka), to je dr. Stojadinovičev listo z našim kandidatom dr. Šmajdom! Kdor hoče biti deležen njihove zaščite, naj glasuje zanje! — Delavci! Gre za vas, za vašo sigurnost pri delu, gre za vaš kruh! Ne igrayte se s kruhom!

Čelesniki, Perki in razviti Stanovniki v našem gorenjskem kotu, kričijo in pretakajo krokodilove solze, v istem trenutku pa se objemajo s hrvaškimi »blizanci«, ki vpijejo, da bodo zmetali in pognali preko meje vse, ki ne bodo zanje (za opozicijo) glasovali. Prav ti slovenski trobenatači, ki se med ljudstvom pobožno sprehajajo, odobravajo in ploskajo Hrvatom, ko pretijo Slovencem v Zagrebu, da jih bodo pregnali in poklali, če ne bodo volili dr. Mačka. Vse to je v znamenju svobode, po kateri kričijo Stanovniki pri nas, da bi nam sugerirali, češ da niso svobodni. Naš voditelj je ob nastopu notranjega vodstva države izpustil iz ječ 18.000 političnih kaznjencev in internirancev. Pri sedanjih volitvah ni bil nihče zaradi politike zaprt ali interniran. Tisti, ki so jih 18.000 zaprli in internirali, kandidirajo skupaj z dr. Stanovnikom na dr. Mačkov listi! Bog nas varuj takih svobodoljubov! In če zna naša vlada dati svobodo, bo znala tem bolj nakloniti še drugih ugodnosti, ki so nam za mirno življenje in za pravo politično izživljvanje toliko potrebne.

Slovenskemu volivcu v gorenjskem kotu ni potrebna velika bistrost, ampak zadostuje samo opazovanje in trezno gledanje na vsakdanje razvijanje volivne borbe. Jeseniški Stanovnik je

Pazite!

Dr. Aleš Stanovnik je odpadel od naše slovenske skupnosti! Njega bodo volili ljudje, ki smo jim nekdaj rekli komunisti. — Pravi Slovenci bodo volili listo dr. Stojadinovića, ki je lista ministra dr. Antona Korošca.

(Glej izjave v današnji številki!)

najbolj glasen. Razglaša se za narodnega mučenika in nosilca svobode. Pa mu bo razodeto poslanstvo slovenskega volivca: priznanje dejavnjem voditelju dr. Korošcu! Kadar si bo sleherni volivec na jasnem o protinarodni politiki vseh gorenjskih opozicionalcev, bo moral priznati to: če je brezprogramska volivna borba fašistov, komunistov, orjunašev z Mačkovim bičem v roki protislovenska, so tudi kandidatje na tej listi protislovenski kandidatje.

Ta nizkotna borba opozicije ne bo okužila zdrave miselnosti slovenskega volivca, zato ne more in ne bo zavrla odločnega nastopa vsega naroda, ko bo 11. decembra pokazal vso svojo silo in poštenost, vso ljubezen in zvestobo svoji zemlji, ko bo poklonil svojemu voditelju dr. Korošcu najlepši šopek — zmago na vsej črti.

ZZD

Naše intervencije pri KLD v zadnjem mesecu so bile kronane s popolnim uspehom. V četrtek 1. decembra se je ob zaključku teh intervencij vršil v veliki dvorani Krekovega doma na Jesenicah naš članski sestanek. Udeležilo se ga je nad 200 članov in še mnogo drugih somišljencov, tako da je bila dvorana polno zasedena. Predsednik tov. Rajnar je članom ob tej priliki obrazložil potek mnogovrstnih prizadevanj naše organizacije za koristi prizadetega članstva in tudi o popolnem uspehu teh prizadevanj. Člani so poročilo sprejeli z velikim navdušenjem in odobravanjem na znanje. Tov. Albin Gaser je navzoče članstvo opozoril na velike koristi, ki jih ima od naše organizacije. Pozival jih je k vztrajni zvestobi do organizacije in k strokovni zavednosti. Organizacija, ki bo imela tako zavedno članstvo in ki bo vedno hodila v našem javnem življenju pravilna pota, roko v roki z ostalimi členi slovenskega naroda, bo lahko vedno uspešno zastopala koristi svojega članstva. Pozval je vse navzoče, naj vstanejo in s tem izkažejo hvaležnost vodstvu organizacije in zlasti še našim medrodajnim voditeljem javnega življenja, ki so bistveno pripomogli k naši zmagi. Vse članstvo je vstalo ter z glasnim vzklikanjem dalo izraza svoji hvaležnosti do tistih, ki so se zanj zavzeli.

Prestop iz JSZ v ZZD. Kakor je našemu članstvu znano že iz dnevnega časopisa, je strok. tajnik JSZ za vso Štajersko tov. Peter Rozman izstopil iz JSZ in vstopil v ZZD v svojstvu strokovnega tajnika. Tovariš Peter Rozman je bil 15 let strok. tajnik JSZ. V javnem pozivu je pozval članstvo JSZ, naj izstopi iz JSZ in prestopi v ZZD. V istem pozivu

Državni uslužbenci! - Železničarji!

Naš narod pričakuje, da glasujete z nedom. Kdor bi se narodu izneveril, naj ne pričakuje hvaležnosti od njega!

Naš narod glasuje za dr. Stojadinovičev listo!

Odlikovanje slovenskega telovadca

Jeseniški fantovski odsek in z njim vred cela naša fantovska organizacija ZFO je dobila za svoje uspehe na polju telesne kulture priznanje z najvišjega mesta. Član našega fantovskega odseka br. Natlačen Fric, jugoslovanski prvak v dvanajsterboju višinske telovadbe na mednarodnem mlad. taboru v Ljubljani, je prejel odlikovanje red sv. Save 5. stopnje. Čin odlikovanja se je izvršil ob priliki slavnostne akademije, ki jo je priredil fantovski odsek z dekliškim krožkom v nedeljo 4. decembra.

Oder dvorane Krekovega doma je bil slavnostno okrašen z zelenjem in državnimi zastavami. Že pred začetkom (ob 8 zvečer) so bili vsi prostori v dvorani razprodani. Le na stojišča je bilo mogoče še priti. Po nekaj točkah, ki so jih izvajali člani in članice iz obeh organizacij, se je predstavila na odru višja telovadna vrsta v belih telovadnih oblekah z bratom Natlačenom v fantovskem kroju. Predsednik tovariš Savinšek je pozdravil okrajnega glavarja g. dr. Vrečarja, ki je prišel v imenu oblasti, da pripne na prsi našega odličnega zmagovalca visoko odlikovanje. Gošpod glavar je imel nato kratek nagovor, v katerem je orisal telovadno pot in vedno večje uspehe do največje telovadne zmage v mednarodnem boju našega odlikovanca. Čestital je ne samo br. Natlačenu, ampak tudi jeseniškemu odseku in vsej Zvezi fantovskih odsekov, kajti s tem odlikovanjem so dobili priznanje z najvišjega mesta vsi slovenski fantje. Ko je

g. glavar pripenjal na prsi odlikovanca znak odlikovanja, je dvorana priredila odlikovanec burne in dolgorajne ovacije. Godba je zaigrala državno in fantovsko himno, katero je vsa dvorana stope poslušala in pela. Po končanih himnah je cela dvorana zaorila s klici Nj. Vel. kralju Petru II. Pri nadaljnjih točkah akademije, ki so bile podane z vso dovršenostjo, je občinstvo ponovno aklamiralo br. Natlačenu. Med akademijo se je pojavit v dvorani naš kandidat za volitve g. dr. Albin Smajd, ki ga je občinstvo glasno pozdravilo. Akademijo sta obiskala tudi naš župan g. Valentin Markež in banski svetnik g. V. Arnež.

Za leto 1939 napovedujejo v Evropi vojsko!

**Ali se bo Jugoslavija udeležila
vojske?**

Sedanja vlada je za mir!

**Zato volite
dr. Stojadinovičev listo!**

Vse pisarniške in knjigoveške potrebščine v trgovini Krekovega doma

vu je navedel tudi vse važnejše razloge, ki so ga privedli do te izjave in do tega koraka. Ako mu bo članstvo JSZ sledilo, bo s tem največ samemu sebi koristilo.

Male in velike trgovske knjige, vse dobite v trgovini Krekovega doma

Politična zrna

Izjavi.

Podpisani Kajžar Fr., gostilničar v Ratečah 50, izjavljam, da mi je popolnoma neznano, kako je prišlo moje ime na listo dr. Mačka z okrajnim kandidatom dr. Stanovnikom Alešom, ker nikdar nisem pristal na to. Obenem mi je popolnoma neznano, da bi se vršil kakšen njegov shod v moji gostilni. Jaz sem pripadnik JRZ.

Rateče-Planica, 3. decembra 1958.

Franc Kajžar l. r.

Podpisani sem bil o politiki dr. Aleša Stanovnika, odvetnika na Jesenicah, napačno poučen in izjavljam, da bom 11. dec. glasoval za JRZ, ker sem pripadnik dr. A. Koršca.

Rateče-Planica, 3. decembra 1958.

Janez Juvan l. r.

(Opomba. G. Juvana je dr. Stanovnik imenoval za svojega zastopnika na svoji listi!)

Gornji izjavi sta dva izmed številnih dokazov, kako si gorenjski opozitiji kopije »slavos« in večino iz ljudstva. Ko je bil g. dr. Stanovnik v zadregi, kako izpopolniti svojo volivno listo, je privihral tja v Planico kot agitator za dr. Koršca in seveda zlahka dobil gornja dva za svojo listo, ki sta pa spoznala sleparstvo takoj, ko je začel grmeti glas opozicije skozi Stanovnikova usta. Da bi se že kdaj že pred volitvami odkritvale tako sleparje na račun poštenih Slovencev, se menda še nprimerilo. Zato smo dokaj radovedni, kaj bo prišlo na dan še po volitvah. Samo v enem kraju kar dva osleparjena, kako bo šele drugod in kolikšno bo število vseh, tudi tistih, ki bodo spregledali še po veliki in odločilni Stanovnikovi polomiji po volitvah? Takšen bo pa konec.

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

Zareže v ljudstvo. Anica se oprime njegove roke in mu ovije mehke prste okrog dlani, da je ne odtrga val množice. Od časa do časa okreće Dreja glavo, da se tudi oči prepričajo ali čuti roka prav. In vedno se njune oči ujamejo. Aničine kakor iz daljave pozdravljajo, vabijo, manjijo vroče, vroče!

Dreja je že do kože premočen, ko stopi na prvo stopnico.

»No, Anica, zdaj bo pa že šlo! Pozdravljen!« Sunkoma se obrne s stopnice.

»Dreja!« kakor prošnja in ukaz obenem, da Dreja obstoji, četudi glave ne obrne.

»Dreja, ali se bova še kaj videla danes?«

»Kdaj?«

»Nimaš časa?«

»Imam!«

»Po opravilu?«

»Morda! Kje pa?«

»Dreja, pridi gori k cerkvi. Zunaj na desni strani v senci te bom počakala. Pa greš z meno nekaj časa. Hočeš?«

»Če bo le mogoče!«

»Moraš! Nekaj ti imam povedati! Zaradi sinoc!«

»Prudem. Na svodenje!«

In že ga odnese val v morje glav in rok. Anica pa gre počasi, s sklonjeno glavo stopa po stopnicah.

»Kako je močan! In lep, kadar jeza gori iz njega! Oči kakor tisti večer, ko je spenjačko zalučal v vodo — si toplo laska v srcu. Hud je name, zelo hud, Anica! Sinoči ni bilo vse v redu. Boli ga, boli!« opominja misel v notranjnosti.

»Glej jo, Anico, kako je lepa danes, kakor roža, ji jekne v uho iz gruče fantov na predelu stopnišča.

Topel Aničin pogled poplača hvalivca. In ko stopa Anica dalje proti cerkvi, ji ob vsakem koraku na vsaki stopnici posebej poje v mislih: lepa, lepa, lepa!

Še dolgo ni bilo sveto opravilo pri kraju, ko je Dreja že pri cerkvi. Pogled njegov išče po desni cerkveni ladji, pa Anice še ni tam. Gotovo je v cerkvi. Dreja se nasloni na drevo in prazuje prelivanje in vrvenje belih oblek in oblek in pisanih trakov in pentelj pred seboj in ihtenje v vročini ovenjajočih rož. Zrak je poln soparice in vonja venečega cvetja; nekakšna lenivost in kakor svinčeno težka želja po spancu se raztoči Dreji po vsem telesu. Zapre oči. In vse v njem zahrepni: spati, spati, spati! — — —

»O, gospod Dreja, tako zamišljeni danes, ali pa pobožni?«

»Dober dan, gospodična Milka! Kar zaspal bi!«

»Danes, gospod Dreja: Vi bi pa bili birmanc! Ne bi vam hotela biti botra!«

»Saj tudi ne bi mogli. Pri meni pridejo samo moški v poštev!«

»Pa vem, da se tudi botrice ne bi branili!«

»Komaj! Posebno če bi bila prav zelo gospodični Milki podobna!«

»Poredni ste, gospod Dreja!«

Kako vdano gledajo Milkine rjave oči, plane v Drejo.

»Ali niste botrica, gospodična Milka?«

»O, ne, sem kar mami prepustila. Bolj so vjeni in pa, saj veste, še vedno se radi pokažejo mašni!«

»Pa bi vam vendar tako pristojalo belo oblečeno dekletce, gospodična Milka! Ali ne?«

»Dvomim. Me nič kaj ne marajo otroci. Močno sem jim pretih, preresna!«

Zopet tisti vdani rjavi pogledi v Drejo, da se kar vsesavajo v dno, kakor bi v njem hoteli pognati korenine za vedno!

»Ali ste kaj videli Anico, gospodična?«

»Sem. Tamle okrog cerkve je šla z mamo in sestro. Danes je tako zala, da vsi gledajo za njo. Ste jo videli?«

»Sem. Rekla mi je, da me tukajle počaka po opravilu.«

»Glejte, pravkar je končano!«

Na Milkine oči je leglo kakor megla. V glavi je kljuvalo: Dreja, Dreja, a obraz ji je ukazoval: tiho, tiho!

Iz cerkve je planila reka in kakor povodenj drla po vsem prostoru pred in okrog cerkve ter se leno in počasi razlivala po stopnicah na cesto v širokih pljuskih. Drejeve oči so iskale v množici, nemirno so begale od obraza do obraza, a se vračale vedno varane, razočarane.

»Nič je ni videti, Anico, gospod Dreja! Močno je še v cerkvi?«

»Ne verjamem.«

»Veste kaj, gospod Dreja, pojrite in poglejte okrog cerkve, jaz pa popazim med odhajajočimi. Če jo najdete ali ne, vrnite se semkaj. Jaz ji povem, da vas pričaka tukaj, če jo vidim!«

»Prosim, gospodična Milka!«

Nekam težko stopa Dreja okrog cerkve. Močno zopet kot sinoči, mu roji po glavi. Spet oči samo gledajo, a vidijo ne.

Milka ne išče Anice med odhajajočimi, pogled ji gre s srcem za Dreja in ostane v mislih pri njem še ko zavije okrog cerkve.

Dreja se vrne sam in Milka ga pričaka brez Anice.

»Gotovo je še v cerkvi, gospod Dreja!«

»Ne, ne!«

»Ali greste domov, gospodična Milka, sedaj?«

»Da, grem.«

»Vas smem spremiti? Sami se boste težko pretili skozi množico.«

»Pa Anica?«

»Morda me je zgrešila in je že odšla v mnenu, da sem odšel naprej. Sicer bi jo bila morala videti vi ali jaz.«

»Če ste tedaj tako prijazni, prosim!«

Odšla sta, požrla ju je reka prerivajočega se ljudstva. Nista pa opazila, da ju je v tem hipu zagledala Anica, ki je prav takrat prišla izza cerkve, ko sta onadva stopala po stopnicah.

»Dreja? je začudeno vprašalo Aničino srce. Za trenutek pa je v njene misli pogledal razžaljeni in varani Jože.

Skoraj s silo je vrglo Anico v množico: obečo si je delala pot, da bi dohitela odhajajoča. A vrh stopnic je zašla v gnečo moških, ki jim ni mogla ukloniti rok in komolev in klenih tel, ter je kot zaplajajoča ribica obticala med njimi. Samo oči so hitele naprej in so videle, kako je Milki delal gaz Dreja in jo srečno in hitro pripeljal na cesto. Tedaj se je iz Anice iztrgala obupna kretnja in posrečilo se ji je pretrgati okvir, ki jo je oklepal, ter je stopila po stopnicah. A le počasi je mogla dalje, čeprav je vsa gorela v cesto. Onadva pa sta hitela, a naenkrat utonila v množici, da je Anico zboldlo v oči. Kakor utrujen plavač se je poganjala dalje z vsemi močmi. A šlo je le počasi, tako neznosno počasi... Le misli so hičele dalje in so gledale, kako se neke druge oči, rjave, utapljamajo v Drejeve in jih mamijo, opajajo. Spremlja jih žameta, mehak glas. In bila bi najrajsi glasno zajokala...

(Dalje prihodnjic.)